

## Śpiew ocalenia

Michał Bajor

Spojrzałam słońcu w oczy płowe  
Do bólu mnie olśniło  
Odjęła mi człowieczą mowę  
Okrutna życia miłość  
Milczenie – stukamiennym murem  
Od światła dzieli ciemność..  
Podziel się ze mną swoim bólem  
Podziel się ze mną

Taka jest wieczna rzeczy kolej  
Od śmierci chroni pieśń  
Wszystko co piękne musi boleć  
Chociaż tak trudno to znieść  
Kwiat podeptany podnieść najczulej  
Tęsknotą niedaremna  
Podziel się ze mną swoim bólem  
Podziel się ze mną  
Dwie dłonie – dziesięcioro palcy  
Splecionych przeciw nienawiści  
Radości nie dla wszystkich wystarczy  
Bólu wystarczy dla wszystkich  
I będzie na tej ziemi święto  
I będzie wesele  
Podziel się ze mną swoim bólem  
A ja się z tobą swoim podzielę

Taka jest wieczna rzeczy kolej  
Od śmierci chroni pieśń  
Wszystko co dobre musi boleć.  
Chociaż tak trudno to znieść  
Umarłej róży skrzepłą purpurę  
Podnieść,  
ocalić...

Podziel się z nami swoim bólem  
Podziel się z nami

Taka jest wieczna rzeczy kolej  
Od śmierci chroni pieśń  
Wszystko co piękne musi boleć.  
Chociaż tak trudno to znieść.